

12 maart 2025 - biddag

**BIDDEN VOOR ALLE MENSEN,
IN HET BIJZONDER VOOR DE
(WERELD)LEIDERS**

1 Timotheus 2, vers 1 t/m 7

'Ik roep er dan vóór alles toe op dat smekingen, gebeden, voorbeden en dankzeggingen gedaan worden...' Het is dus echt goed dat u hier vanavond bent, want het eerste waar Paulus Timotheüs en zijn gemeente in Efeze toe oproept is: het gebed, het samen bidden.

Dat Paulus 'voor alles' hiertoe oproept, betekent niet dat dit altijd het allerbelangrijkste is. Nee, Bijbelstudie, verkondiging, dat is net zo belangrijk. En het christen zijn in het dagelijks leven moeten wij ook echt niet vergeten..., maar van alle aanwijzingen die Paulus in deze brief gaat geven, stipt hij eerst het samen-bidden aan. Daar moet je je als gemeente op richten.

Samen bidden? Ja, 'smekingen, gebeden, voorbeden en dankzeggingen', zo omschrijft Paulus het. Nu, je moet niet al die woorden heel precies van elkaar proberen te onderscheiden, want de betekenissen van die verschillende woorden overlappen elkaar wat, Paulus wil aangeven: richt je op het gebed in de meest brede zin van het woord. Samen danken, maar ook vragen. Het gaat om het gewoon je dagelijkse gebeden doen, maar ook om het intens smeken en een beroep doen op Gods Naam. Het is het bidden voor mensen in het bijzonder, maar ook het bidden voor alle mensen. Zo breed mogelijk: op allerlei manieren, door alle mensen moet er gebeden worden. Het haalt niet uit in welke levenssituatie je zit, wat je leeftijd is, welke manier van bidden je het meest vertrouwd is, welke woorden je precies of steeds gebruikt, hoe mooi of hoe lastig je het vindt... *samen bidden!* Nou, daarom is het zo ontzettend fijn dat u hier vanavond bent (of thuis of waar dan ook met ons verbonden bent).

Maar er kwam nog iets achteraan in die oproep van Paulus... Paulus roept op tot gezamenlijk gebed in de meest brede zin, maar tegelijkertijd wel met een specifiek doel: 'ik roep jullie er dan vóór alles toe op dat smekingen, gebeden, voorbeden en dankzeggingen gedaan worden... *voor alle mensen.*'

Nu, daar zat waarschijnlijk een probleem in de gemeente van Efeze. Heel deze brief door wordt Timotheüs aangespoord om sterk te staan tegenover een bepaald front in zijn gemeente. Wat voor front dat was, dat is wat ingewikkeld – om dat helemaal helder te hebben, dan zijn wij vanavond nog wel even bezig - maar er was een bepaalde stroming binnen de gemeente, een groepering die heel erg in zichzelf gekeerd was, die heel druk was met haar eigen opvattingen en manier van geloven, zodat dat men een elitair, dominant clubje

werd. Men kwam steeds meer op afstand te staan van de wereld om hen heen..., maar ook van de gemeente als geheel... Nu in heel de brief benadrukt Paulus daarom steeds dat het in het geloof niet om onszelf, maar om *heel de wereld* gaat. Dat niet bepaalde mensen, maar dat *alle mensen* er bij zouden moeten horen. Dat wij niet in onszelf gekeerd moeten raken, maar dat wij onze aandacht en ons hart juist bij die wereld om ons heen moeten hebben. Ik lees nog een keer de tekst – vers 2 laat ik er even uit, daar komen wij straks op terug: *ik roep u er dan voor alles toe op dat smekingen, gebeden, voorbeden en dankzeggingen gedaan worden voor alle mensen, ... want dat is goed en welgevallig in de ogen van God, onze Zaligmaker, Die wil dat alle mensen zalig worden* (gered worden) *en tot kennis van de waarheid komen.*

Bidden is daarom eigenlijk heel bijzonder. Met het bidden sluiten wij ons enerzijds af van de wereld – onze gebruikelijke manier van bidden is dat wij onze ogen sluiten zodat wij niet door alles van de wereld om ons heen worden afgeleid en dat wij onze handen vouwen, zodat wij niet van alles en nog wat in handen kunnen hebben als wij aan het bidden zijn – maar eigenlijk hè sluiten wij tegelijkertijd de hele wereld juist in en nemen

wij de hele wereld juist mee in het gebed: bidden is juist bedoeld om met de mensen om je heen bezig te zijn. Met *alle* mensen, zegt Paulus zelfs. Nou, dat geeft een stukje richting voor als wij straks met elkaar gaan bidden... en ook als je thuis je gebeden doet: laten wij alsjeblieft geen elitair clubje worden die zo bezig is met onze eigen belangen of met interne zaken dat wij de wereld om ons heen zouden buitensluiten. *Bidt voor alle mensen*, zo zegt Paulus.

Paulus geeft ook een heel mooi en sterk argument waarom wij voor alle mensen moeten bidden, hij zegt (vers 5): *want er is één God. Er is ook één Middelaar tussen God en mensen, de mens Jezus Christus.*

Er is één God. Dat was precies de joodse geloofsbelijdenis. De joodse geloofsbelijdenis (het Sjema) luidt: 'Hoor Israël, de Heere onze God, de Heere is één. Nu, waarschijnlijk bestond het front waartegen Timotheüs zich moest verzetten uit bepaalde joodse christenen, dus het is een knap staaltje retoriek van Paulus om hen aan hun eigen geloofsbelijdenis te herinneren. De Heere God is één. Maar *daarom behoort ook heel de wereld aan Hem* toe. Er is maar één God, dus: alle mensen van deze wereld behoren aan deze ene God toe! Het is daarom niet mogelijk, het is zelfs Godslastering, als je andere mensen zou buitensluiten..., als je racistisch zou zijn..., of eenkennig..., of als je jezelf in je eigen kerkelijke bubbel zou opsluiten..., want God is de God van heel de wereld, van alle mensen. Bedenk dus wat het betekent dat wij elke zondag met elkaar ons geloof in de ene, de enige God belijden: dat maakt ons geloof niet heel nauw en smal, maar juist ontzettend breed, zo breed als de wereld zelf.

'Want er is één God. Er is ook één Middelaar tussen God en mensen, de mens Jezus Christus', zegt Paulus. Waarschijnlijk wil Paulus hier de nadruk leggen op Jezus' mens-zijn, hoe Jezus in Zijn mens-zijn als middelaar (mediator) tussen God en ons mensen is opgetreden. Want dat front waar Timotheüs last van had, had waarschijnlijk niet zoveel met het menselijke, maar was heel erg geestelijk bezig en zweefde boven andere mensen uit en raakte van de wereld om hen heen los.

Als wij in deze ene God geloven, de God van *alle mensen*... en als wij Jezus als onze enige Middelaar belijden..., dan heeft dat gevolgen voor de gebeden die wij bidden, ja, dan heeft het gevolgen voor ons totale gemeente-zijn. Het kan niet anders, of wij zullen in navolging van Jezus ook met elkaar een soort *middelaarsrol* op ons gaan nemen. We zullen als christelijke gemeenten ook gaan bemiddelen. Dat zullen wij straks ook gaan oefenen met elkaar. Nee, we nemen natuurlijk niet de Middelaarsrol van Jezus op ons. Hij is de enige Middelaar, zei Paulus, de ene Middelaar Die het tussen de hemelse Vader en ons als verloren zonen en dochters heeft goedgeemaakt. Hij heeft Zichzelf in Zijn middelaarsrol gegeven als een losprijs voor allen (vers 6). Dat hoeven wij niet over te doen. Zijn Middelaarswerk, Zijn losprijs, het offer van Zijn leven hoeven wij ook niet aan te vullen, gelukkig niet. Nee, alles, alles is volbracht! ... Maar als mensen die mogen leven van dit volbrachte Middelaarswerk van Jezus, als mensen die leven uit Zijn redding en liefde, zullen wij vervolgens als volgelingen van deze Middelaar onze plaats innemen tussen God en de wereld in... en voor deze wereld bidden tot God. Deze wereld tot God brengen. Aan Hem opdragen in het gebed. Voor deze wereld smeken. Met smekingen, gebeden, voorbede en dankzeggingen voor alle mensen (vers 1). Want het kan niet anders dat, als je echt beseft wat het betekent dat Jezus onze Middelaar is Die ons redding, bevrijding, een nieuw begin heeft gebracht..., het kan niet anders of je wilt dit ook voor anderen..., je raakt daardoor niet op afstand van de mensen om je heen, nee, je raakt alleen nog maar meer op hen betrokken en wil voor hen bidden, smeken, voorbede doen. (En als dat niet zo is bij u of mij..., wat zou er dan mis zijn aan ons geloof? Geloven wij dan wel echt in Jezus als onze Middelaar?) Nu, dat is dus onze taak voor vanavond: om te bidden voor alle mensen. Om zo als het ware onze middelaarstaak op ons te nemen voor de wereld die haar enige God zo ontzettend nodig heeft.

Maar nu wil ik nog even stilstaan bij dat vers dat ik had overgeslagen, vers 2. Dat had ik even voor het einde bewaard, omdat het volgens mij in onze tijd misschien wel extra aandacht vraagt. Nadat Paulus Timotheüs en zijn gemeente heeft opgeroepen om op allerlei manieren te bidden voor alle mensen, voegt hij daar als in een soort lange tussenzin aan toe waar wij specifiek voor moeten bidden en smeken, namelijk (vers 2): *voor koningen en allen die hooggeplaatst zijn, opdat wij een rustig en stil leven zullen leiden, in alle godsvrucht en waardigheid*.

Bidden voor koningen en allen die hooggeplaatst zijn... Bidden voor degenen met veel macht en invloed. Voelt u hem al aan? Wij moeten vanavond dus ook gaan bidden voor Trump. En ook voor Poetin. En voor Van der Leyen. En ook voor minister-president Schoof.

Misschien ook maar voor Wilders, Van der Plas, Omzigt en Yesulguz. Ik zal heel eerlijk zijn: ik heb er niet zo'n zin in om voor Trump te bidden... Ik zie nog dat beeld voor mij van al die christelijke voorgangers die zo om Trump heen staan en zo blij met hem leken en hem zegend en de handen biddend oplegden. Ik ga daar niet aan meedoen, ook al zal ik daar misschien een heel bekende televisiedominee door kunnen worden... Maar ja, weet u: Timothëus en zijn gemeente die hebben waarschijnlijk moeten bidden voor keizer Nero, een van de meest wrede keizers en christenhaters uit de Romeinse tijd. Waarom roept Paulus, waarom roept de Bijbel op om te bidden voor regeringsleiders, voor wereldleiders, ongeacht hun machtslust en alle grove misstanden? Nu, 'opdat wij een rustig en stil leven zullen leiden', zegt Paulus. Maar wel gelijk even doorlezen, want er komt nog wat achteraan: 'opdat wij een rustig en stil leven zullen leiden, *in alle godsvrucht en waardigheid*.'

Paulus draagt ons niet op om te bidden voor wereldleiders zodat het hopelijk nog een beetje rustig in Europa zal blijven en zodat de Europese economie nog wat kan blijven groeien ondanks de handelsoorlog en zodat wij toch nog een beetje veilig zijn, ondanks dat de NAVO als organisatie piept en kraakt. Nee, wij bidden voor koningen en andere hooggeplaatsten, opdat wij rust en vrede zullen ontvangen... en dat alles met als doel dat wij een leven kunnen leven toegewijd God, een leven tot zegen voor de ander, een vroom leven in de goede zin des woords: een heilig leven, zegenrijk, delend, zorgend, getuigend, vol van God, open voor de ander.

Dat front waartegen Timotheüs zich moest verzetten in de gemeente, dat had niet zoveel met die wereld om haar heen. Zij vormden zelf de ware wereld. Maar in al haar geestelijke bespiegelingen raakte men God steeds meer kwijt, want God was juist gericht op alle mensen in de wereld. En daarom riep Paulus Timotheüs en zijn gemeente op: bid voor de regering, voor het gezag en de invloedrijken in deze wereld. Bid voor de regering, voor het gezag en de invloedrijken in deze maatschappij, zodat je als christen in alle rust zult kunnen functioneren, zodat je tot zegen kan zijn in deze soms zo barre wereld..., zodat je je als christen de ruimte zult hebben om midden in de samenleving te staan..., zodat je kunt laten zien in je dagelijks leven, op je werk, in je straat, dat je integer bent, betrouwbaar, betrokken. ... Zodat je kunt laten zien dat je je graag wil inzetten voor de ander... Zodat je kunt laten zien dat je in vrijheid bepaalde keuzen maakt om God te dienen en dat je niet met alles mee gaat en je laat meezuigen. Bidt om een gerust en stil leven, zodat je als christen niet verdacht zal worden gemaakt of worden uitgekotst, maar dat je juist iets van je geloof zult kunnen delen.

Die biddag die wij vandaag hebben, die biddag om gewas en arbeid, die is dus niet bedoeld als gebed om groei van de economie, bidden om nog meer welvaart dan wij al hebben, ook niet bidden dat wij die overweldigende overvloed mogen vasthouden. Wij bidden niet om minder stress en meer geluk, meer mogelijkheden, een lagere pensioengerechtigde leeftijd, 'meer of minder Europa', meer vrijheid, wat dan ook. *Wij bidden om alles wat wij nodig hebben om een leven van godsvrucht en waardigheid te leven, een leven toege-*

wijd aan God en een leven dat respect zal oproepen bij de mensen om ons heen.

En wij bidden daarbij ook voor alle mensen, omdat God de ene God is, de God van alle mensen. Wij bidden dat alle mensen ook die redding van onze Middelaar zullen gaan ontdekken, dat zij die aannemen en daardoor ook gered worden..., wij bidden dat Gods Koninkrijk zich een weg zal banen te midden van al die koninkrijken en machtsconcentraties hier op aarde. En daarom bidden wij ook voor koningen, voor presidenten en premiers, voor machthebbers en machtsverslaafden. Ook als ze liegen over hun neveninkomsten, of bezig zijn om een sector kapot te bezuinigen en vervolgens zelf wachtgeld ontvangen. Ook als politici met leugens en grootspraak aan de macht zijn gekomen, en men met valse accounts een democratisch proces wil ondermijnen. Wij raken niet verbitterd en vol wrok. Nee, wij bidden ons leeg. In een wereld die zijn eigen hachje wil redden, bidden we dat de Redder der wereld bekend mag worden. En dat wij in deze wereld met ons leven iets van deze Redder zullen laten zien. Want deze wereld en al deze mensen behoren God toe. Er is namelijk maar één God en één Middelaar. Laten wij daarom voor alle mensen tot deze God bidden.

Heeft u vragen of een reactie: ds. E.G. (Eddy) de Kruijf // 06-40 63 29 38 // dekruijf@live.nl